

Σύνθεσις: Πρόεδρος: Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος: κ. Ν. Μπλιβίτσος.

Ἀντιπρόεδροι : κ. Α. Κόδικας.

Σύμβουλοι : κ.κ. Σπ. Ποταμιᾶνος, Δ. Βενιζέλος, Α. Παπαγιαννόπουλος, Κ. Τζώρτζης, Γ. Σγουρίτσας, Ε. Σαρακηνός, Α. Καμπίτσας, Β. Ρεντζεκέρης.

Πάρεδροι (γνώμαι) ἀνευ ψήφου : κ.κ. Ι. Ἰακωβάκης, Β. Κολοβός.

Εισηγητής : Ὁ Πάρεδρος Ν.Σ.Κ., κ. Ι. Ἰακωβάκης.

Ἀριθ. ἐρωτήματος: 7660-1/24/ΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ 564/13-8-79 Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, Δ/νσεως Ἐκκλησιῶν.

Περίληψις ἐρωτήματος: Περὶ τῆς ἐγκυρότητος Συμβάσεως, δρώσης ἀκίνητον κτῆμα τῆς Ἱ. Μονῆς Ἐηροποτέμου τοῦ Ἁγίου Ὄρους, κειμένου ἐκτός αὐτοῦ, ἀνευ προηγουμένης ἐγγραφείσης τοῦ πρατηρίου Γράμματος τῆς Ἱ. Μονῆς ἀπὸ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἄθω.

Ἐπί τοῦ πρόσθεν ἐρωτήματος τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὡς ἀκολουθῶς:

Διὰ τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἀπὸ τοῦ Συντάγματος τοῦ ἔτους 1927 καθιερωθεῖσα καὶ συνεχῶς ἔκτοτε ἀκολουθουμένη τακτικὴ τῆς συνταγματικῆς προστασίας τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ὀριζομένου εἰδικώτερον ὅτι: " 1. Ἡ χερσὶν τοῦ Ἁθῶ ἀπὸ τῆς Μεγάλης Βίβλας καὶ ἐξῆς, ἀποτελοῦσα τὴν περιοχὴν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, εἶναι κατὰ τὸ ἀρχαῖον τούτου προνομιακὸν καθεστῶς ἀυτοδιοίκητον τμήμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τοῦ ὁποῦ ἡ κυριαρχία παραμένει ἄθικτος ἐπ' αὐτοῦ. Ἐξ ἀπόψεως πνευματικῆς τὸ Ἅγιον Ὄρος διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου..... 3. Ὁ λεπτομερῆς καθορισμὸς τῶν ἀγιορειτικῶν καθεστώτων καὶ τοῦ τρόπου τῆς λειτουργίας αὐτῶν γίνεται διὰ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τοῦ Ἁγίου Ὄρους, 4. Ἡ ἀκριβὴς τήρησις τῶν ἀγιορειτικῶν καθεστώτων τελεῖ, ὡς πρὸς μὲν τὸ πνευματικὸν μέρος, ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς πρὸς δὲ τὸ διοικητικόν, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει ἀποκλειστικῶς καὶ ἡ διαφύλαξις τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας. 5. Αἱ ἀνωτέρω ἐξουσίαι τοῦ Κράτους ἀσχοῦνται διὰ διοικητοῦ, τοῦ ὁποῦ τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα καθορίζονται διὰ νόμου".

Ἡ πρόνοια τοῦ Συντάγματος ἀρχῆθεν συνίστατο εἰς ἐξασφάλισιν ἀυτοδιοικήσεως εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν, ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸ Πνευματικὸν Μῆρος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸ Διοικητικὸν μέρος τῶν δραστηριοτήτων τοῦ ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, τοῦ ὁποῦ ἡ Κυριαρχία παραμένει κατὰ τὰ ἄλλα ἀπαραιετός. (Σ.τ.Ε. 1093/36-Γνωμ. ΠΣΚ 379/66). Ἡ συνταγματικῶς κατοχυρουμένη διοικητικὴ ἀυτοδιοίκησις τοῦ Ἁγίου Ὄρους, ἀνατίθεται εἰς ἴδια ὄργανα αὐτοῦ, ἅτινα οὕτω ἀσχοῦν ἀρμοδιότητα ἀνατιθεμένην αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, τελεῖ ὅμως ἡ διοικητικὴ ἀυτοδιοίκησις ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ κυριάρχου Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὅπερ διὰ Διοικητοῦ, ἐλέγχει καὶ ἐπιστατεῖ κατὰ συνταγματικὴν ἐπιταγὴν, τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου (Σ.τ.Ε. Ὁλομ. 3172/73). Οὕτω, πρὸς ρύθμισιν τῆς ὡς εἴρηται διοικητικῆς ἐποπτείας, τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. 6010/34 διέλαβεν ὅτι, ὁ Διοικητὴς ἐποπτεῖ καὶ τὴν τήρησιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου. Ἡ αὐτῆ βασικῶς ρύθμισις, ἀρτιώτερον διατυπωμένη, περιλαμβάνεται καὶ εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νῦν ἰσχύον-

τος ν.δ. 124/69 "Περί τῆς κατὰ τόν Καταστατικόν Χάρτην Ἁγίου Ὁρους ἀσκήσεως ἐποπτείας ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ Ἁγίου Ὁρους", ἔνθα ὀρίζεται ὅτι: "1. Αἱ ἀποφάσεις, αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἢ τῶν λοιπῶν μοναστηριακῶν ἀρχῶν, ὑποβάλλονται ὑποχρεωτικῶς ἐν ἀντιγράφῳ καὶ εἰς τὸν διοικητὴν Ἁγίου Ὁρους ὅστις, ἀσκῶν τὴν ἐκ τοῦ Συντάγματος ἐποπτεῖαν ὡς πρὸς τὸ διοικητικὸν μέρος τῶν Ἁγιορειτικῶν Καθεστώτων, ἐλέγχει ἐάν αὐταὶ ἐξεδόθησαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, τῶν ἐσωτερικῶν κανονισμῶν τῶν Μονῶν καὶ τὰς Κανονιστικὰς Διατάξεις. 2. Ἐάν ὁ Διοικητὴς κρίνῃ, ὅτι ὠρισμένη ἀπόφασις ἐξεδόθη κατὰ παράβασιν διατάξεώς τινος τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ἢ τῶν λοιπῶν Κανονισμῶν καὶ Κανονιστικῶν Διατάξεων, δικαιούται νὰ ἀναπέμψῃ τὴν ἀπόφασιν εἰς τὴν ἐκδώσασαν ἀρχὴν μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῆς παρατηρήσεών του, ἐν περιπτώσει δὲ διαφωνίας ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Ὑπουργόν τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ ὁποῖος καὶ ἀποφαίνεται τελικῶς. "

Ἐκ τοῦ προπαρατιθεμένου νομοθετικοῦ κειμένου, συνδυαζομένου καὶ πρὸς τὴν Συνταγματικὴν Διάταξιν κατοχυρώσεως τοῦ ἔκπαισι εἰς Ἁγιον Ὁρος ἰσχύοντος καθεστώτος διοικητικῆς αὐτοδιοικήσεως, προκύπτει ὅτι πᾶσα πρᾶξις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἥτις ἐν προκειμένῳ ἀποτελεῖ αὐτοδιοίκητον νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, δεῖν ὅπως ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἐκπροσωποῦντα τὸ Κράτος Διοικητὴν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, πρὸς ἔγκρισιν. Οὐδεμία κατάλυσις τῆς ὑποχρέωσος ταύτης τῆς Ἱ. Μονῆς δύναται νὰ θεμελιωθῇ, ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ρυθμίζεται περιουσιακὸν δικαίωμα κείμενον ἐκτὸς τοῦ Ἁ. Ὁρους, ἐφ' ὅσον ἡ πρᾶξις ἢ ἀπόφασις τῆς Ἱ. Μονῆς, ἐκδίδεται συμφώνως πρὸς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τοῦ Ἁ. Ὁρους καὶ κατὰ τὴν νομικὴν προσωπικότητα καὶ τὰς προνομίας, ἅτινα ὡς Μονὴ τοῦ Ἁγ. Ὁρους κέντηται αὐτῇ. Ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις τῆς Ἱ. Μονῆς, ὡς αὐτοδιοίκητον ν.κ.δ.δ. ἐκπληροῦται διὰ τῆς πρὸ πάσης ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεώς της, ὑποβολῆς της εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅστις κρίνει τὸ συμφωνὸν ἢ μὴ τῆς ἀποφάσεως τῆς Μονῆς, πρὸς τὸ ἔκπαισι ἰσχύον προνομιακὸν καθεστῶς, ὑποχρεοῦμενος ὅπως ἀρνηθῇ τὴν ἔγκρισιν καὶ ἐπικύρωσιν, ἐάν διαπιστώσῃ παράβασιν τινὰ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ἢ τῶν λοιπῶν Κανονισμῶν καὶ Κανονιστικῶν διατάξεων. Ἐν διαφωνίᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων ἀποφαίνεται ὁ Ὑπ. Ἐξωτερικῶν. Ἡ τοιαύτη ἔγκρισις τοῦ Διοικητοῦ, προσδίδει ἐκτελεστικότητα εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Ἱ. Μονῶν, αἵτινες ἀποτελοῦν διοι-

κητικῆς πράξεις, ἀσχέτως τῆς ἐκτάσεως τοῦ ἐπ' αὐτῶν ἀκυρωτικοῦ ἐλέγχου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ὅστις ἐνίοτε δύναται νά περιορίζεται (Παναγιωτέου Σύστημα Ἐκκλ. Δικαίου, τόμος Δ' σ. 450). Αἱ διατυπώσεις δέ αὗται αἱ ἐπιβαλλόμεναι ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ εἰδικοῦ περὶ Ἄ. Ὄρους νόμου (ν.δ. 124/69), φέρουν χαρακτῆρα κανόνων ἐντόνου Δημοσίας Τάξεως, ὡς κατατείνουσαι εἰς διατήρησιν Ἁρχαίου προνομιακοῦ Καθεστώτος ὅπερ αὐτοβόλως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑποχρέωσης παρεχώρησεν τὸ Σύνταγμα καὶ ὡς ἐδραιοῦσαι τὴν Κρατικὴν Κυριαρχίαν, ἵνα μὴ θεωρηθῇ ὅτι ὑπόκειται αὐτονομία τῆς ἐδαφικῆς περιφέρειας τοῦ Ἄθω. Ὡς δέ προκειμένου περὶ πάσης διοικητικῆς ἐνεργείας, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ τοῦ ὑπερτάτου σκοποῦ διατηρήσεως τοῦ Ἁγιορειτικοῦ Καθεστώτος, ἢ ὑπὸ Ἱερᾶς Μονῆς, λαμβανομένη ἀπόφασις δέον ὅπως, κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν ἐρμηνευομένων διατάξεων, ὑποβληθῇ πρό πάσης ἐκτελέσεως τῆς εἰς τὸν Διοικητὴν, ἵνα οὕτω παρέχεται ἡ εὐχέρεια ἐλέγχου τῆς νομιμότητος τῆς ἀποφάσεως καὶ μὴ τίθεται ἡ διοίκησις πρό τετελεσμένων γεγονότων, ἅτινα μάλιστα ἐνδέχεται νά παραμερίζουν ἀνεπιτρέπτως τὰ ἰσχύοντα ἔθιμα.

Ἐν προκειμένῳ ὡς δίδεται ἡμῖν, ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, ἢ Ἱερᾶς Μονῆς Εἰρηοποτάμου, διὰ τοῦ Κ.Γ/13.10.77 πρακτικοῦ τῆς, ἀπεφάσισεν ὅπως πώλησιν τὸ ἐν Σάρτη κείμενον ἰδιόκτητον Δάσος αὐτῆς, ἐκτάσεως 33.000 στρεμμάτων, ἀντὶ 95.000.000. Ἐν συνεχείᾳ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως, συνετάγη τὸ ὑπ' ἀριθμ. 961/77 προσύμφωνον πώλησεως τοῦ Δάσους, χωρὶς προηγουμένως νά ἔχη ὑποβληθῇ πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Ἁγίου Ὄρους ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τῆς Ἱ. Μονῆς. Συμφώνως δέ πρὸς τὴν γενικὴν διατύπωσιν τοῦ ν.δ. 124/69, ἡ τοιαύτη ὑποβολή, θά ἦτο δυνατόν νά γίνῃ.

πάντως ὅμως προηγουμένως τῆς συντάξεως τοῦ προσυμφώνου πώλησεως, ὅπερ καθιστᾷ ὑποχρεωτικὴν τὴν ὀριστικὴν πώλησιν τοῦ κτήματος, ἐπὶ τῇ ἐκπληρώσει τῶν συνήθων εἰς τρεχούσας πωλήσεις διατυπώσεων. Ἡ παράλειψις τῆς πληρώσεως τῆς διατυπώσεως ταύτης, καθιστᾷ, κατὰ τὰ προλεχθέντα, ἄκυρον τὸ προσύμφωνον πώλησεως, ἐφ' ὅσον ἡ βόλῃσις τῆς Ἱ. Μονῆς δέν ἦτο καὶ ἐκτελεστή ὡς μὴ ἐλεγχθέντος τοῦ συμφώνου ταύτης πρὸς τὸ Ἁγιορειτικὸν Καθεστῶς. Ταῦτα δέ πάντα ἀσχέτως καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 961/77 προσυμφώνῳ (καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ἔτι τῆς ἐγκυρότητος του ὁπότε καὶ μόνον δεσμεύει) ἐξουσιοδότησις τοῦ μέλλοντος ἀγοραστοῦ εἰς αὐτοσύμφωνον, δέν περιλαμβάνει καὶ τὴν πλήρωσιν τῆς διατυπώσεως

της υποβολής του πρατηρίου γράμματος της Μονής εις τόν Διοικητήν του "Αθω, διότι η έγκρισις αποτελεί νόμιμον προϋπόθεσιν έγκυρότητος και αυτού του προσυμφώνου και δέν αναγκαιοτ' άπλως και μόνον διά την κατάρτισιν όριστικής συμβάσεως έν τψ πλαισίω τών άπαιτούμενων διατυπώσεων δι' αυτόσύμβασιν, ας περιπτώσεις καλύπτει ό τρίτο όρος του συμβολαίου. Πράγματι η εύρεϊα και άδιάστικτος διατύπωσις του ν.δ. 124/69 αναφερομένη εις ν.π.δ.δ. είναι προφανές ότι καλύπτει και την περίπτωσιν άποφάσεως της Ι.Μονής, προς συνταξιν έστω προσυμφώνου πωλήσεως, όπερ γεννά πάντως έναγωγίμους αξιώσεις εις βάρος της πωλητρίας Μονής. Διά του προηγουμένου έλέγχου της πράξεως υπό του Διοικητοϋ, θα έρευνηθῃ τό τύποις δύννομον αυτής ως και η δυνατή της νομίμου πωλήσεως άκινήτου κτήματος της Μονής.

Σημειώτέον ότι η ως άνω έκ του είδικου καθεστώτος του "Αγίου "Ορους έπιβαλλομένη λύσις της άκυρότητος του οϋτω πως συνταγέντος συμβολαίου, συμβαδίζει και προς τάς υπό του Συμβουλίου "Επικρατείας υίλοθετουμένας εις τάς λοιπάς περιπτώσεις λύσεις, βάσει τών Γενικών "Αρχών του Διοικητικού Δικαίου καθ' ας διοικητική πράξις δέον νά έπιχειρηται έν όφει της παρούσης καταστάσεως και δέν είναι έπιτρεπτόν όταν η διοικητική πράξις τελειούται νά έχη ήδη επέλθει ένδιαμέσως άλλαγή της πραγματικής καταστάσεως (Στασινοπούλου Δ.Διοικ. Πράξεων, σελίς 171). Οϋτω δέν νοείται νά ζητηται έγκρισις άποφάσεως ν.π.δ.δ., από προϊσταμένην διοικητικήν αρχήν, ένω πρός της έγκρίσεως θα έκτελεῖται η εις έγκρισιν υποκειμένη άπόφασις του ν.π.δ.δ. του.

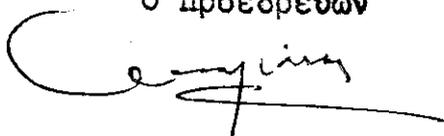
"Η έν τψ ΚΓ'πρατηρίω γράμματι, δηλωθεϊσα βούλησις της Ι. Μονής, δέν δύναται ν' ανακληθῃ ειμή κατά τάς αυτές διατυπώσεις και τύπους καθ' οϋς έξεδόθη, οϋχι δέ δι' έπιστολής προς τόν Διοικητήν ητις έπιστολή κατ' ούδεμίαν περίπτωσιν δύναται ν' ανακαλέσῃ η άκυρώσῃ συμβολαιογραφικώς συμφωνηθέντα, εάν η συμβολαιογραφική σύμβασις είχεν έγκύρως συναφθῃ.

"Εν όφει τών ήγουμένων έκτεθέντων, η άπόφασις της Ι.Μονής του "Αγίου "Ορους περί έκποιήσεως άκινήτου, κειμένου έν Σάρτη, μη τυχούσα της έγκρίσεως του Διοικητοϋ του "Αγ. "Ορους, πρό πάσης έκτελέσεώς της, δέν ήδύνατο νομίμως νά έκτελεσθῃ και η σχετική βάσει αὐτῆς σύμβασις έκποιήσεως είναι άκυρος, ατε της δηλώσεως βούλησεως τῆς Μονής μή τελειωθεϊσης.

"Εθεωρήθη

"Εν "Αθήναις τῆ 22-9-1979

"Ο Προεδρεύων

"Ο Εισηγητής Πρόεδρος Ν.Σ.Ι

Ι. Κατωβάκης